

Sygn. akt III Ca 694/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Tatarczyk (spr.)

Sędzia SO Gabriela Sobczyk

Sędzia SR (del.) Marcin Rak

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2014 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa S. B.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 6 grudnia 2013 r., sygn. akt II C 2388/12

I. uchyła zaskarżony wyrok w punkcie 1 w części zasądzonej kwotę 2960,19 (dwa tysiące dziewięćset sześćdziesiąt 19/100) złotych z odsetkami od dnia 11 października 2011 r. i w tym zakresie postępowania umarza;

II. zmienia zaskarżony wyrok:

1. w punkcie 1 w części zasądzonej kwotę 1268,53 (tysiąc dwieście sześćdziesiąt osiem 53/100) złotych z odsetkami w ten sposób, że:

a) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 968,53 (dziewięćset sześćdziesiąt osiem 53/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2011 r.;

b) oddala powództwo w pozostałej części;

2. w punkcie 3 w ten sposób, że zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 856 (osiemset pięćdziesiąt sześć) złotych z tytułu zwrotu kosztów procesu;

3. w punktach 4 i 5 w ten sposób, że nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Gliwicach od powoda kwotę 307,30 (trzysta siedem 30/100) złotych, od pozwanego 68,37 (sześćdziesiąt osiem 37/100) złotych z tytułu kosztów sądowych;

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 464 (czteryście sześćdziesiąt cztery) złote z tytułu zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 6 grudnia 2013r. Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda 4.228,72 złotych z ustawowymi odsetkami od kwoty 3.928,72 złotych od dnia 11 października 2011 roku, od kwoty 300 złotych od dnia 11 grudnia 2012 roku, oddalił powództwo w pozostałej części, zasądził od pozwanego na rzecz powoda 1.051 złotych z tytułu zwrotu kosztów procesu; nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa z zasądzonych na rzecz powoda roszczenia kwotę 75,14 złotych i od pozwanego kwotę 300,53 złotych z tytułu kosztów sądowych. Sąd ustalił, że strony zawarły umowę ubezpieczenia autocasco, której przedmiotem był należący do powoda samochód osobowy marki M. (...). W dniu 9 września 2011r. pojazd powoda uległ uszkodzeniu w zakresie drzwi tylnych lewych, lewego błotnika oraz lewej tarczy koła. Koszt usunięcia uszkodzeń wraz z kosztami wyważenia koła i wymiany wentyla określił Sąd w oparciu o opinię biegłego z dziedziny techniki motoryzacyjnej na 3.928,72 złotych. Ustalił Sąd, że podczas zdarzenia z 9 września 2011r. nie powstały uszkodzenia w drzwiach przednich lewych pojazdu. Powód zgłosił szkodę pozwanemu. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany w dniu 21 września 2011r. wypłacił powodowi 2.960,19 złotych odszkodowania. Powód zlecił rzeczoznawcy oszacowanie szkód w pojeździe, w związku z czym poniósł wydatek w kwocie 300 złotych. Jako podstawę odpowiedzialności pozwanego za szkodę w pojeździe powoda wskazał Sąd art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 k.c. w związku z postanowieniami umowy ubezpieczenia autocasco i ogólnych warunków ubezpieczenia. Stwierdził, że pozwany zobowiązany był świadczyć powodowi odszkodowanie wynoszące według wyceny kosztorysowej 3.928,72 złotych. Nadto powinien mu zwrócić wydatek poniesiony w kwocie 300 złotych na sporządzenie przez rzeczoznawcę opinii. Wydatek ten stanowił, jak wywiódł Sąd, uzasadniony koszt dochodzenia roszczeń. Przez omyłkę nie pomniejszył Sąd należności powoda o kwotę 2960,19 złotych odszkodowania wypłaconego przed wszczęciem procesu. O odsetkach orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., o kosztach procesu po myśli art. 100 k.p.c. przez ich stosunkowe rozdzielenie.

W apelacji pozwany zarzucił naruszenie art. 361 § 2 k.c. przez błędną wykładnię i zasądzenie odszkodowania w kwocie przewyższającej wysokość szkody w pojeździe, naruszenie art. 321 § 1 k.p.c. przez zasądzenie kwoty 2960,19 złotych nieobjętej żądaniem i orzeczenie tym samym ponad żądanie, naruszenie art. 361 § 2 k.c. przez błędną wykładnię i zasądzenie kwoty 300 złotych tytułem zwrotu kosztów sporządzenia opinii prywatnej. W oparciu o te zarzuty skarżący domagał się zmiany wyroku poprzez obniżenie zasądzonej na rzecz powoda kwoty 4228,72 złotych do kwoty 968,53 złotych oraz odpowiednio do wyniku sporu rozstrzygnięcie o kosztach procesu, zasądzenia od powoda kosztów postępowania odwoławczego.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja odnieść musiała skutek.

Wartość szkody w pojeździe powód określił na 7977,41 złotych i ta kwota stanowiła podstawę sformułowania żądania pozwu. Roszczenie dochodzone przez powoda z tytułu szkody w pojeździe wyrażała różnica kwot 7977,41 złotych i 2960,19 złotych odszkodowania wypłaconego przed wszczęciem procesu.

W oparciu o opinię biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej koszt usunięcia uszkodzeń powstałych w samochodzie powoda w wyniku zdarzenia z 9 września 2011r. wraz z kosztami wyważenia koła i wymiany wentyla określił Sąd Rejonowy na 3.928,72 złotych.

Należność główna zasądzona zaskarżonym wyrokiem stanowi sumę kwot 3928,72 złotych odszkodowania za szkodę w pojeździe i 300 złotych rekompensaty za wydatek poniesiony przez powoda w związku ze zleceniem rzeczoznawcy oszacowania szkód.

W zasądzonej kwocie 3928,72 złotych mieści się nieobjęta żądaniem pozwu kwota 2960,19 złotych. Zasądzając kwotę 2960,19 złotych, która wyraża odszkodowanie wypłacone powodowi w rezultacie przeprowadzonego przez pozwanego postępowania likwidacyjnego, Sąd Rejonowy orzekł ponad żądanie pozwu.

Wydanie wyroku co do obowiązku zapłaty kwoty 2960,19 złotych, której powód pozwem nie dochodził, było niedopuszczalne. Według art. 321 § 1 k.p.c., sąd nie może bowiem wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie.

Stosownie do art. 386 § 3 w związku z art. 355 § 1 k.p.c. zaskarżony wyrok w części zasądzającej tytułem należności głównej kwotę 2960,19 złotych i odsetki od tej kwoty należało zatem uchylić i postępowanie w tym zakresie umorzyć. Dlatego orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Brak było w okolicznościach sprawy podstaw do refundacji powodowi kosztów ekspertyzy sporządzonej na jego zlecenie przed wszczęciem procesu.

Szkodą w rozumieniu wiążących strony ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco są straty majątkowe powstałe w wyniku jednego zdarzenia objętego ochroną na podstawie ogólnych warunków ubezpieczenia.

Nie zachodzi wymagany w art. 361 § 1 k.c. związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem przez powoda wydatku na opracowanie opinii technicznej a zdarzeniem, z którego powód wywodził roszczenia w tym zakresie, w jakim opinia techniczna dotyczyła szkód w drzwiach przednich lewych pojazdu. Jak ustalił Sąd Rejonowy, szkody te nie powstały w wyniku zdarzenia z 9 września 2011r.

Z kolei za obiektywnie uzasadnione i konieczne nie może być uznane poniesienie przez powoda kosztów sporządzenia opinii technicznej w zakresie dotyczącym tylnej części pojazdu po stronie lewej.

Poza konserwacją drzwi tylnych i błotnika, której koszty stanowią niewielką część należnego powodowi odszkodowania, opinia biegłego sądowego będąca podstawą ustalenia przez Sąd Rejonowy wartości szkody nie potwierdziła prawidłowości kosztorysu opracowanego na zlecenie powoda, w szczególności, jak idzie o kwalifikacje uszkodzonych części do wymiany, zamiast do naprawy i zakres lakierowania pojazdu. Potwierdziła natomiast opinia biegłego sądowego prawidłowość w tym przedmiocie kosztorysu opracowanego w toku postępowania likwidacyjnego.

W tej sytuacji nie jest możliwe przyjęcie, że opinia techniczna sporządzona na zlecenie powoda ułatwiła określenie rozmiarów szkody.

Dlatego oddaleniu podlegało powództwo w części obejmującej żądanie refundacji kosztów opracowania na zlecenie powoda opinii technicznej.

Z tych przyczyn orzeczono jak w punkcie II wyroku na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., zmieniając także rozstrzygnięcie o kosztach procesu w pierwszej instancji przy uwzględnieniu wyniku sprawy i po stosunkowym, w myśl art. 100 k.p.c., rozdzieleniu kosztów.

Orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego oparte zostało o art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 99 k.p.c.; powód będąc stroną przegrywającą w drugiej instancji obowiązany jest zwrócić pozwanemu, na jego żądanie, koszty obejmujące opłatę od apelacji i wynagrodzenie radcy prawnego.

SSR (del.) Marcin Rak SSO Tomasz Tatarczyk SSO Gabriela Sobczyk